

Lov. Kun synes jeg ikke, det skal være en ligefrem Betingelse, at ingen af Medlemmerne maa være andet end Venstre- eller Højremænd, men det er vel heller ikke Mening.

Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at dette Regeringsforslag var præget af Ensidighed og Klassehensyn. Jeg maa protestere herimod. Lovforslaget er et Forsøg paa at sikre Forbrugerne imod en urimelig Udbytning fra dem, der har den økonomiske Magt til at iværksætte en saadan Udbytning, og jeg ser ikke rettere end, at et saadant Forsøg heldigt gennemført maa være i hele Samfundets Interesse, til syvende og sidst ogsaa i de handlendes egen Interesse, ikke blot af de Grunde, jeg før nævnte, men ogsaa, fordi de fleste handlende jo foruden at handle f. Eks. med Støvler, ogsaa er Forbrugere og Købere af en Række Livsfornødheder, som de er stærkt interesseret i at faa til den rimeligst mulige Pris.

Det ærede Medlem Hr. Kragh har jo i det af det ærede Medlem og nogle Medforslagsstillere fremsatte Forslag tilkendegivet, hvad han og hans Meningsfæller vil. Han vil først og fremmest ramme Arbejderne, naar de bekæmper Skruebrækkere. De skal som for et Par Hundrede Aar siden have simpelt Fængsel, hvis de vover at bekæmpe Skruebrækkeri. Overfor Prisaftaler, som maa være Hovedsagen i denne Forbindelse, vil det ærede Medlem jo i Realiteten intet foretage. Aftaler om Priser, siger det ærede Medlem, skal man tage fat paa, naar de kommer op i Overfladen. Men det er jo ikke meget værd, for disse Aftaler kommer uhyre sjældent op i Overfladen. De er saa vidt muligt altid skjult, og der findes, som det ærede Medlem ved, ingen Oplysningspligt, og man vil med al Magt søge at hindre, at Oplysningspligt bliver lovfæstet for de handlende og industri-drivende, som der kunde være Tale om at underkaste en saadan. Men det Forslag, som det ærede Medlem altsaa er Medforslagsstiller til, og som har Titelen „Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden“, er der jo neppe nogen Anledning for mig til videre at opholde mig ved, efter at et Medlem af Venstre, det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, har erklæret fra Talerstolen her, at det Forslag vil absolut ingen Betydning faa. Efter den Erklæring fra en Venstre-mand tror jeg roligt, jeg kan lade det Forslag ligge uden at fordybe mig videre deri, thi jeg kan erklære mig ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen i den Karakteristik, og jeg kan ikke heller til-sige nogen Art af Villighed til Forhandling

overfor et saadant Forsøg paa at komme Arbejderne og Arbejderorganisationerne til Livs, og andet Hovedindhold har dette Forslag jo ikke.

At dette Forslags Karakter er saaledes som nævnt, fik man yderligere bekræftet, da det ærede Medlem Hr. Slebsager supple-rede Ordføreren. Denne Gang var Turen kommet til et Defensorat for det kristelige Fællesforbund. Der skal have været en Venstre-mand, har jeg hørt fortælle, som en Gang har sagt: Hvis nogen vil sælge dig en Ko i Vorherres Navn, skal du være mis-tænksom, thi saa er Koen trepattet. Men det maa vistnok være længe siden, en Venstre-mand har udtalt noget saadant. Nu lyder der helt andre Toner; nu taler det ærede Medlem Hr. Slebsager ikke om at afhænde Køer i Vorherres Navn paa den Maade, som den gamle Venstre-mand gjorde, nej, nu fik vi Historien om Forfølgelsen af de kristelige Arbejdere, som ikke kunde holde ud at leve sammen med Hedningerne i Fagforeningen, den Historie, som vi har hørt en Snes Gange før under et andet Navn, nemlig under Navnet Kolindsund-Affæren. Det var ganske det samme om igen. Overgrebene i Kolindsund og Overgrebene overfor det kristelige Forbund, det er vistnok Overgreb af ganske samme Beskaffenhed. Jeg havde egentlig tænkt at ville gennemgaa et meget interessant Akt-stykke om Kolindsund-Affæren i Aften. Den har aldrig været udførlig behandlet, og jeg har nu indgaaende studeret den og har saaledes et Materiale, som det nok kunde tage en lille Times Tid at gennemgaa. Jeg skal derfor under Hensyn til den fremrykkede Tid, og da denne Sag kun har været strejft under Omtalen af Prisaftaleloven, ikke gaa ind paa den, men derimod sige et Par Ord om den af det ærede Medlem Hr. Slebsager saa stærkt omtalte Sag. Om Kolindsund skal jeg saa blot sige, at det er der oplyst, at det ikke var Arbejderne, men Arbejdsgiverne, der øvede Overgreb; det var Arbejdsgiverne, der nægtede at respektere overenskomstsmæssige Priser, det var Arbejdsgiverne, der tvang Lønnen ned endog under Sultegrænsen og forsøgte at tiltvinge sig uorganiserede Arbejdere. Det er i hvert Fald Hovedmomenterne, som man faar fat i, i Kolindsundaffæren.

Hvad andet var det kristelige Fællesforbund, da det for 25 Aar siden opstod, end et Forsøg paa at slippe fri for Fagforeningskontingentet, men alligevel at faa de Fordele, som Fagforeningerne skaffede deres Medlemmer, og samtidig at bevare Retten til at falde Kollegerne i Ryggen,